

V 73. čísle BEZEVŠEHO mimo jiné najdete:

Poslední zvonění

Rozhovor s absolventem

Miroslav Etzler

Kariérní projektový den

Polygrafka sportuje

Vážený a milí čtenáři, 73. Bezevšeho je na světě! Je to kornout zmrzliny naplněný jako vždy všemi možnými texty, obrázky a fotografiemi. Je neuvěřitelně pestrý, zdá se nám, že takový tu dlouho nebyl. Toto číslo jsme dali dohromady velmi rychle. V podstatě bylo plné po okraj během čtrnácti dnů. Pojdme spolu pootevřít stránky a nahlédnout.

Jako vždy se dozvíte o životě na domově mládeže, o všelijakých akcích, besedách, exkurzích, výpravách za divadlem, projektech nebo výletech. Ano, prázdniny se blíží a školními výlety se to u nás hemží. A počasí nám k tomu přeje.

Jako vždy nebude chybět interview. O besedě s Miroslavem Etzlerem jsme psali již minule, tentokrát se z rozhovoru dozvíte mnohem více.

Přinášíme interview s bývalým absolventem Polygrafky Jakubem Žirovnickým. Další rozhovory stojí ve frontě, přijdou na řadu v příštích číslech.

Život na Polygrafce tepe přiměřeným tempem, ale jakmile se přiblíží maturitní zkoušky, víme, že se kolečka ve stroji času splaší a nikdo je nezpomalí. Čas je neúprosný protivník a nezbývá než se přizpůsobit. Čím jsem starší, tím to jde hůř.

Najednou je po maturitách a bezvadná maturitní třída za sebou zavírá dveře. Ještě

jím v městské knihovně předáme vysvědčení a pak už jen zamáváme a budou neuvěřitelně pryč. Byli báječní, zdravě sebevědomí, se smyslem pro humor, byli chytrí, talentovaní, měli úctu ke vzdělání, byli přátelští a slušní, nejen k nám pedagogům a ostatním zaměstnancům školy, ale také k sobě navzájem. To víte, že to byli taky rošťáci, ale zdraví. Bude se nám stýskat, ale co s tím naděláme!

Blíží se také závěrečné zkoušky a odchází třída 3.A, třída grafiků, tiskařů a knihařů. I oni byli báječní, milí, ráda jsem u nich učila. S trochou rošťáctví se tu mísila slušnost a sebereflexe a pěkné vztahy ve třídě. I tito žáci vám tu zanechali milé postřehy a vzkazy. Až mě dojali, pacholci!

Začíná červen, čeká nás vysvědčení a báječné prázdniny. Přesto se na Polygrafce bude bourat a budovat. Už teď jste si mohli všimnout, že tiskový stroj Polly dosloužil, že ho rozebrali na kusy, které pak hydraulická ruka, spíš obří chapadlo naložilo a milou Pollynu odvezli na šrotiště. Někteří z nás zamáčkli slzu. Ale zase to nepřehánějme.

Do zrekonstruovaných prostor se bude instalovat nový tiskový stroj a další zařízení. Ale to bude až na podzim a my o tom samozřejmě napíšeme. Právě teď ale nechci žít tři měsíce dopředu. Naopak, až začnou prázdniny, zatáhnu ruční brzdu a pořádně si je užiju! Nezáleží na tom kde. Jedno je jisté, že to bude určitě se 73. Bezevšeho někde u vody. Tak mi to, milé počasí, prosím nezkaž! Krásné léto i vám všem!

Iva Šabatová

Nejprve si zkontroluji docházku!

najdete nás: www.bezevseho.eu • pište nám: bezevseho@sosmgrp.cz

ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO

ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO

BŘEZEN – KVĚTEN 2024

- V těchto jarních měsících nadále pokračovala soutěž O nejuklizenější pokoj a na každý vítězný pokoj čekala odměna.
- Probíhaly skupinové schůzky pro 1.A a 1.S, zaměřené na nejrůznější témata, jako „Význam času a pohybu v životě člověka“, „Péče o zdraví a preventivní prohlídky“ nebo „Péče o tělo“.

- Podařilo se uskutečnit zajímavou artefaktickou aktivitu „Ruce“, kdy se pracuje ve dvojicích a jeden druhému vytváří sádrový odlitek jeho ruky. Je to zajímavý prožitek jak pro toho, kdo tvoří, tak pro toho, kdo je tvořen.
- A než nás opustili čtvrtáci, vznikla tradiční intrácká společná fotka.
- Se čtvrtáky se loučíme, prožili jsme s nimi krásné čtyři roky (s některými ještě mnohem více), bylo nám s nimi opravdu moc fajn a doufáme, že jim zůstanou na intrácké časy krásné vzpomínky.

-lo-

Letos na jaře proběhlo v naší škole anonymní dotazníkové šetření na téma „Vapování“, jehož cílem bylo zjistit, jak to s tímto tématem mají žáci naší školy.

VAPOVÁNÍ

1. Šetření se zúčastnilo 170 žáků (z celkového počtu 190 žáků školy).
  2. Z toho téměř polovina žáků vapuje (80).
  3. Nejčastěji vapují E-LIGUID s nikotinem.
  4. Z toho 12 žáků vapuje HHC.
  5. Z toho 35 žáků vapuje denně.
  6. Z toho 20 žáků se někdy aspoň jednou „převapovalo“.
  7. Pozitivní účinky (tj. proč to žáci dělají): úleva, klid, pohoda, relax, dobrá chuť, náhrada cigaret, nemají pak absták.
- Negativní účinky: problémy s dechem, bolest či motání hlavy, únava, nevolnost.

Názory žáků, poznámky pod čarou:

- Lidi, nevapujte.
- Nevapujte na WC.
- HHC by se mělo legalizovat.
- Vše je na tom špatné.
- Špatná věc, blbost.
- Je to dobrý a nesmrdí to.
- Dobrá náhražka cigaret.
- Je to asi zbytečný.
- Ať si každý dělá, co chce.
- Pro děti špatné.
- Nechápu, proč někdo platí za ochucený vzduch.
- Dobrý pocit, ale je to špatné.
- Nevím, proč jsem začala.
- Nekupujte to.
- Špatné, když je na tom člověk závislý.
- S mírou nevádi.
- Jsem 10 dní bez toho, lezlo to do peněz.
- Přestanu určitě.
- Ať s tím nikdo nezačíná.
- Bez nikotinu problém nevidím.
- Je to zlo a závislost.
- Je to fajn.
- Je to hnus.

- Je to zvyk, spíš zlozvyk.
- Nemělo by to být dostupné dětem.
- Celkově je to zbytečné, ale když je nějaká akce, dám si.
- Škodlivější než cigarety.

Informace pro žáky, kteří vapují:

Kdykoliv se rozhodnete vapovat, mějte na paměti, že jakkoliv se první modely elektronických cigaret začaly objevovat na trhu od roku 2005, stále není k dispozici dostatečné množství studií o jejich dopadu na lidské zdraví. Nejméně zmapovanou oblastí jsou především dlouhodobé následky.

A také:

- Vapování je ve škole (i na DM) zakázáno.
- Prodej e-cigaret včetně všech komponentů je neplnoletým zakázán.

Několik žáků uvedlo, že vapují HHC, ještě několik informací k této látce:

- HHC (hexahydrokanabinol) je cannabinoid, který se vyskytuje v rostlinách konopí. HHC bylo objeveno už v roce 1944 americkým chemikem Rogerem Adamsem. HHC se jen lehce chemicky liší od THC (vyskytuje se jak přírodní – ve stopovém množství – v rostlinách marihuany, ale spíše se vyrábí synteticky).
- Při pravidelném užívání může podobně jako u THC vzniknout závislost! Při odvykání může být člověk vystaven abstinčním příznakům, nebezpečné je kombinovat HHC s dalšími látkami, obzvláště s alkoholem, opiáty, benzodiazepiny a sedativy.

Mezi potenciální negativní účinky HHC patří:

- úzkost, závratě, sucho v ústech, zvýšená chuť k jídlu, nespavost, paranoia, zrychlená srdeční frekvence, zarudlé oči, únava, podrážděnost, špatná nálada, dlouhodobě rozvoj psychotických poruch.
- Při požití vyšší dávky, při zvýšené citlivosti či při kombinaci s jinými látkami, může nastat život ohrožující otrava, která se projevuje křečemi, poruchami srdečního rytmu, poruchami vědomí.

-lo-

OKÉNKO ŠKOLNÍ METODIČKY PREVENCE

V průběhu března až května proběhly v mnoha třídách třídnické hodiny vedené třídním učitelem a metodičkou prevence zaměřené na aktuální dění v dané třídě:

- 1.A – Mapování problémů třídy, bližší seznámení s novými žáky
- 4.S – Reflexe uplynulých roků studia, sdílení příprav na maturitní zkoušku a budoucích plánů
- 1.S – Řešení problémů třídy – problematické vztahy
- 2.A – Mapování problémů třídy, zamyšlení se nad třídními rolemi a pozicemi
- 3.A – Reflexe uplynulých roků studia, sdílení příprav na závěrečnou zkoušku a budoucích plánů
- 2.S – Řešení problémů třídy – dokončení a uzavření podzimního tématu
- 3.P – Mapování problémů třídy – technika „Balón a kámen“

Zároveň byly všechny třídy seznámeny s výsledky dotazníkového šetření na téma VAPOVÁNÍ, o kterém se dočtete v samostatném článku.

Uskutečnily se také preventivní aktivity externích organizací:

- 2.A – beseda Tolerance jinakosti (lektor D. Šturm)
- 1.A, 2.A – přednáška: Šikana a kyberšikana (Policie ČR)

Malá ukázka z reflexe žáků 3.A: (Pozitiva – negativa uplynulých roků studia)

- Prospělo mi prostředí víc než na ZŠ.
- Tak za mě je tohle super škola, nic špatného jsem tu nezažil, naopak jsem si tu našel kamarády, mám tu spoustu nových zážitků a určitě ještě nějaké zážitky budou. Ty tři roky jsem si užil a popravdě se mi odsud nechce.
- Nenechal mě nikdo domluvit, malá možnost vyjádřit svůj názor.
- Vadí mi přístup některých spolužáků k učitelům, ale je to jen můj pohled, tuhle cestu si vybrali sami.
- Tak já bych tu nic neměnil, jen bych dal sem výtah, protože ty schody mě zničí.

- Našel jsem tu super kamarády.
- Líbil se mi přístup učitelů a naučil jsem se spoustu nových věcí.
- Našla jsem důvěru ve svých spolužácích.
- Byla jsem vděčná pár učitelům, kteří se

mi snažili pomoci a vyjít vstříc s mými problémy.

- Líbila se mi komunita lidí.
- Zjistil jsem, že mi taky funguje mozek.

-lo-

S evangelickým farářem o Velikonocích

V úterý 26. března 2024 naši školu opět navštívil pan Richard F. Vlasák působící jako evangelický farář v Rumburku. Zavítal do tříd 1.S a 1.A s tématem Velikonoc s prozaickým názvem „Krucifix a co s tím? Velikonoce bez faku aneb Nejvýznamnější křesťanský svátek jako provokace pro společnost přetvářky a výkonu.“ A co na toto netradiční setkání říkali žáci třídy 1.A?

- Přiučil jsem se něco zajímavého o křesťanství.
- Vím pravý příběh Velikonoc.

- Děkuje za přednášku! Myslím, že to pro nás bylo přínosné.
- Pan Vlasák byl komunikativní, hodný a dost mě to bavilo, hezky se mi to poslouchalo a dost jsem se dozvěděla.
- Líbilo se mi, že jste nám rozuměl a nebyl jste přehnaně vážný.
- Líbil se mi přístup pana přednášejícího a že to nebyla stereotypní přednáška.
- Moc se mi líbilo, jak pan farář hovořil. Měl skvělý přístup a otevřeně hovořil o všem.

A. Bartůňková

Tolerance jinakosti s Dennym

V březnu 2024 ve třídě 2.A proběhla beseda s názvem Tolerance jinakosti, kterou lektoroval pan Denny Šturm. Ústředním tématem byla důležitost vzájemné tolerance mezi lidmi s důrazem na respekt k odlišnostem v oblasti sexuální orientace a genderu.

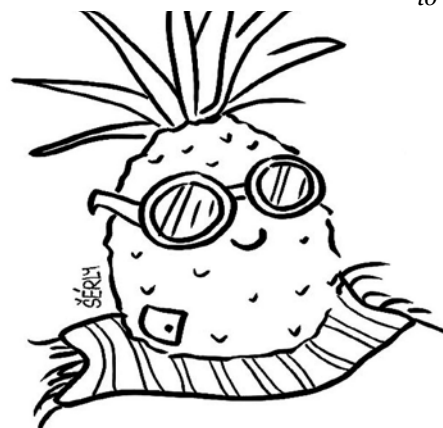
Besedy se zúčastnilo 21 žáků, z toho 18 žáků vyjádřilo, že je beseda zaujala.

Přináším vám ukázku z toho, jak besedu žáci hodnotili v následné písemné reflexi:

- Bylo to fajn, víc těchto besed, ale nejen o tomto tématu, ale i o jiných věcech.
- Moc se mi to líbilo, zjistila jsem hodně věcí.
- Zaujalo mě to celý a jsem vděčná, že ta beseda byla.
- Líbilo se mi, že jsme se o všem bavili otevřeně.
- Přišlo mi, že to bylo více o té úctě a toleranci než o LGBT.

- Líbilo se mi, že se pan Denny nebál mluvit o tomto tématu otevřeně.
- Skoro všechno bylo velmi zajímavé.
- Denny na to dal jasný pohled, řekl, co tolerovat a respektovat a co už je přes čáru.

-lo-

Tradiční kariérní projektový den na Polygrafce

Kariérní projektový den je na naší škole tradicí. Tentokrát k nám 18. března 2024 zavítali zástupci tiskařských závodů Typos Plzeň, OTK Kolín, Grafoal Bohemia České Budějovice, zástupci Univerzity Pardubice a VOŠ obalové techniky ze Štětí. Žáci absolvovali výživné přednášky spojené s prezentacemi a ukázkami výrobků a materiálů. Děkujeme za tuto spolupráci, cesta k nám na sever je pro mnohé velmi dlouhá. Považte, kde leží České Budějovice nebo Plzeň. A jeďte na otočku tak daleko a přednášejte třikrát dokola celé dopoledne! Děkujeme.

Položila jsem žákům 4 otázky:

Co ses dozvěděl(a)?

Získal(a) jsi nějaký dárek?

Co hodnotíš pozitivně?

Co hodnotíš naopak negativně?

A co na to žáci?

Otázka č. 1

- Že vše, na co koukneme, je projeté tiskařským strojem.
- Novinkou pro mě je, že se dá na vysoké škole cestovat, třeba i na půl roku.
- Že se zahraniční značky tisknou u nás v Čechách, třeba Coca Cola.
- Byl jsem překvapen, že existuje chytrá plínka.

- Překvapilo mě, že mají ve Štětí tak hezký intr.
- Že je u nás tak rozvinutý tiskařský průmysl.

Otázka č. 2

- Od prezentujících jsme dostali flashku, otvírák, bonbony, metr, propisku, odznak a spoustu reklamních letáků a brožur.

Otázka č. 3

- Je to takové větší otevření dveří do života.
- Neučili jsme se, odpadla nám odpoledko a bylo hezké počasí.
- Líbí se mi, že stále máme něco, co vlastní čeští podnikatelé.
- Líbilo se mi kolo štěstí.

- Bylo to hezky podané, lidé byli milí.
- Bylo fajn mít místo výuky něco stejně naučného, ale ne tak náročného.
- Dozvěděli jsme se nezákladnější informace, všichni měli moc fajn prezentace.

Otázka č. 4

- Židle byly příšerné.
- Etikety na pivo, ale žádné pivo.
- Prosím vás, když skončí jedna přednáška o škole, potřebuji to chvíli zpracovat, chtělo by to pauzu.
- Příště bych uvítal místní tiskárny.
- Akce byla zaměřena především na tiskaře s malým důrazem na grafiky.
- Přišlo mi, že používají moc odborných názvů, kterým ne každý rozumí.

Ptala se -ŠA-

V rámci projektu Den pro školu nás navštívil bývalý student Jakub Žirovnický, a jak poutavě vyprávěl o své kariéře a životě po maturitě, napadlo mě, že bychom mohli do Bezevšeho přinést seriál o absolventech Polygrafky jako inspiraci pro současné žáky. Jakub chodil do mé první maturitní třídy, byl skvělým studentem a hlavně vnášel do školy akci. Založil žákovský parlament, pořádal studentské volby, upozorňoval na věci, které se mu nelíbily.

A že jsem mu dala poznámku? To vůbec nevím, zůstaly jen ty pěkné vzpomínky.

Rozhovor s absolventem Polygrafky Jakubem Žirovnickým

■ Kdy studoval na Polygrafce? Na koho či na co vzpomínáš?

Bylo to v době, kdy KBA u tiskařů byl zbrusu nový stroj a my grafici jsme ještě procházeli praxí ruční montáže formátů na arch pomocí lupy a lepidla. To už je dnes všechno jinak. Byly to roky 2006 až 2010.

Moc rád vzpomínám na neskutečně příjemnou atmosféru při praxi u Moniky Tomanové, na velkou snahu nás něco naučit od Lindy Pazderníkové, na obří energii a chuť dělat skvělý časopis Bezevšeho od Ivy Šabatové a také vzpomínám na jedinou poznámku za celá svá školní léta, kterou jsem dostal právě od Vás, Lucko. Za „opakuující se drzé projevy“. (šibalský úsměv)

■ Co ti škola dala?

Odesl jsem si rozhodně doživotní nadšení z polygrafie. Je to krásný tvůrčí obor. A voňavý. Studium mi dalo kvalitní odborný přehled, který dodnes aktivně využívám. RGB vs. CMYK, formáty papírů, ofset vs. digitální tisk, rozdíl mezi V1 a V2,... Pro nás z Polygrafky vlastně běžné věci, ale spousta lidí v marketingu, ve kterém dnes pra-

cuji, se tohle musí doučit až v praxi, já už s tím díky Polygrafce do praxe přišel a byl tak rovnou relevantním parťákem v týmu při diskuzích o grafice a polygrafické výrobě.

■ Kam vedly tvé kroky po škole?

Do další školy. A to doslova na druhou stranu republiky. Do 400 kilometrů vzdáleného Zlína, kde jsem 3 roky studoval, jak už jsem naznačil, Marketingové komunikace. Obor, ve kterém je vlastně polygrafie zastoupená. A v podání zlínské univerzity je to studium plné praxe a zapojování studentů do reálných projektů. Ale také plné volnosti v tom, do čeho se student nakonec zapojí a zda ty příležitosti využije. Zda bude proaktivní a udělá si do života náskok, nebo jen propluje. Záleží, čeho chce kdo v životě dosáhnout. Je to dle mého skvělá lekce, že je to na nás, jaký život si zařídíme. Dostat se ke studiu marketingu na Zlínskou Fakultu multimediálních komunikací není snadné, ale to kreativní, inspirativní a zároveň rodinné prostředí za to stojí!

■ A co děláš teď?

Vedu reklamní agenturu Aetna v Brně. Tým o 30 lidech, který tvoří reklamní kampaně pro značky jako pneumatiky Continental a Barum, oplátky Lina, televize TCL, pivní brandy Staropramen a Stella Artois, nealko Cool či dětské „šampaňské“ Robby Bubble nebo také pro největší českou IT firmu Aricoma, farmaceutické společnosti či instituce jako Masarykova univerzita a Ministerstvo školství a mnoho dalších. Máme v týmu idea makery, copywritery, grafiky, online specialisty, video makera, obchodní tým a také produkčního, který řeší tisky a jiné výroby. Je to pestrý tým a pestrá práce. Já do firmy, která je letos na trhu již 32 let, naskočil před 11 lety jako stážista, zadarmo, na pár dní se podívat, jak to cho-

dí v takové agentuře. No a už jsem zůstal, prošel si různými pozicemi a výzvami až to mám nyní na starost celé. Nahlédnout, jak to u nás chodí a vypadá, můžete na našem (trochu nekorektním) Instagramu @aetna_neoficial.

■ Jak trávíš volný čas?

Často prací. Takže to vlastně volný čas úplně není. Ale když spoluvlastníte a řídíte firmu a chcete ji rozvíjet a posouvat, tak to tak je. A když mám náhodou dovolenou, kdy opravdu vypnu, e-maily nečtu, telefony neberu, tak si užívám cesty po světě. Oslovila mě oblast Karibiku a střední Ameriky, kam se opakovaně vracím za poznáváním místních pralesů, kultur, jídel i pláží. A splněným snem byla cesta do Afriky na safari. To si budu chtít rozhodně ještě zopakovat. Příroda, ať už po světě či u nás, je pro mě nabíječka do dalších pracovních výzev.

■ Máš nějaký vzkaz pro žáky z Polygrafky?

1) Že studují krásný obor, tak ať si to užijí. Uplatnění je pestré, tak ať mají hlavy tomu otevřené. 2) Ale pozor je to i obor dynamický a je potřeba se neustále vzdělávat. Vyzkoušeli jste si, grafici, už tvorbu obrázků v AI? Ne? Běžte do toho! Není to budoucnost, je to již současnost. A 3) Když do své firmy hledám nové kolegy a často mladé talenty po škole, tak mě nejvíc zajímá jejich přístup k práci, jejich energie, vášeň a chuť se do toho s námi pustit a posouvat se. Případně chybějící znalosti se dají doučit. Takže pokud se vám nelíbí něco v tomto časopise, na školním Instagramu nebo třeba webových stránkách, tak běžte a navrhnete to líp, něco pro to prostě udělejte. V životě se vám takový přístup vyplatí.

Lucinky

3.P navštívila 9. 5. 2024 Centrum textilního tisku v České Lípě

Položil jsem 3 otázky panu M. Štěpánkovi, zástupci ředitele pro OV, které se týkají likvidace tiskového stroje Polly 725.

Pápá, Pollyno!

Kdy byla „Pollyna“ nainstalována do školy a jak dlouho zde byla?

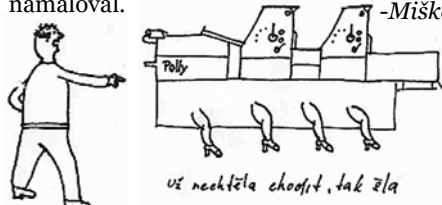
Tiskový stroj Polly 725 P od českého výrobce Grafitec Dobrušské strojírný byl nainstalován v roce 1997. Jeho cena tenkrát byla asi 4 mil. korun. Sloužila 27 let.

Proč musela jít pryč?

Jelikož se na tomto stroji po dobu 27 let vystřídaly stovky žáků oboru tiskař, stav stroje už neodpovídal přísným nárokům na bezpečnost a také především na kvalitu tisku. Přestože to byl stroj dvoubarvový, z důvodů neopravitelnosti tiskové jednotky se tisklo pouze jednou barvou. Postupem času technických závad přibývalo a nakonec vypověděla službu úplně i řídící jednotka stroje. Zkrátka „Pollyna“ odvedla svojí službu a už ji čeká zasloužená recyklace.

Byl nějaký vtipný příběh s Pollynou?

Vtipné příběhy psal každodenní život a práce žáků na tomto stroji. Jedním velkým příběhem bylo spojení „Pollyny“ a pana učitele Malce. Jak se měli rádi, vystihuje obrázek, který sám pan učitel Malec namaloval.

OTK printing & packaging? Rozhodně ano!

28. května 2024 žáci Polygrafky ze třídy 3.A a knihaři z 1.A vyrazili na exkurzi do tiskárny do Kolína. Cesta vlakem trvala tři hodiny, naštěstí sedadla byla příjemná a dalo se to vydržet.

V tiskárně nás nejprve poučili o bezpečnosti, pak nás oblékli do červených plášťů, navrch ještě do oranžových vest. A pak už jsme se s průvodci vydali ve dvou skupinách na prohlídku tiskárny. Překvapila nás velikost a počet strojů, někteří grafici si připadali jako Alenka v říši divů, zážitek! Měli jsme možnost vidět více tiskových technik, např. flexotisk nebo ofset. Viděli jsme i výrobu tiskových forem nebo dokončovací zpracování. Tiskárna samotná pěkně smrděla a byla hlučná, ale to se dá u průmyslové výroby čekat. Bylo pro nás zajímavé vidět tiskové techniky v praxi, pro závěrečné zkoušky dobrá věc díky našim učitelkám A. Liškové a R. Štěpánkové.

Rozchod a nákupní centrum završily tento pěkný den, KFC to jistilo. A někdo si i něco koupil, Sam prstýnek – otvírák. Cestou zpátky někdo pokecal nebo poslouchal hudbu, spal a Verča si četla. Vrátili jsme se v půl sedmé večer, ale stálo to za to. Pro některé dobré pracovní místo! „Rozhodně se tam jeďte podívat,“ říká Sam.

Společně vytvořili Blanka, Verča, Tonda, Marek, Kuba a Sam, 3. A.

PRINTING & PACKAGING

Vzkazy třídy 4.S čtenářům Bezevšeho

Nazdárek, budoucí maturanti, ani nevíte, jak moc se už těším! Už se živě vidím v červnu někde na pláži, nejlépe s drinkem v ruce. Paráda! Kdo by býval čekal, že čtyři roky utečou jako voda. Chci vám popřát mnoho štěstí a hlavně ne zahájejte! Víte, co se říká, štěstí přeje připraveným. Mějte se fajn, zkuste to tu přežít ve zdraví a hlavně čtete povinnou četbu!

Loučí se s vámi Tearte (Tereza Píšová)

Ahoj čtenáři BEZEVŠEHO, letos maturuji, což znamená, že už nebudu studentem na této škole. Moc si vážím toho, že jsem mohl být ve vaší přítomnosti na této škole a do budoucna přeji hodně štěstí.

Vítek Uskokovič

Zdravím všechny čtenáře BEZEVŠEHO, už jsme v podstatě jako studenti této školy na konci naší cesty. Je poslední týden a některým z nás už teď to tu chybí. Ale když se ohlédnu, za ty čtyři roky to byla neskutečná pecka. Proběhlo všechno, láska, smutek, vztek, ale vždycky jsme se přes to dostali. Nic bych neměnil a doufám, že vy na konci taky nebudete chtít nic změnit.

Jan Savka

Zdravím čtenáře Bezevšeho, na této škole jsem pobýval celkem pět let, nejdříve tři roky na učňáku a teď dva roky na maturitním oboru. Všechno to uteklo jako voda. Teď se mi blíží maturitní zkoušky, což mi připomíná, že už bych se mohl začít učit. Výroba reprodukcí grafiky mě tu za celé roky velmi bavila, avšak nemám v plánu se tímto oborem živit. Přeji vám mnoho štěstí do budoucna. A jak já říkám všem při loučení: „Však vy o mně jednou ještě uslyšíte!“

S pozdravem Vojtěch Karásek

P.S. A nerozčilujte pana učitele Macka, má taky jenom jedny nervy.

No nazdar, a je po všem! Sdělím vám jen jedno, jste na střední! Víte co to znamená?! Bavte se, dělejte blbosti a hlavně žijte!

Bylo mi ctí, adiós, vaše Mája <3 Srbecká

Zdravím čtenáře Bezevšeho, šest let uplynulo jako voda a dnes už se chystám na maturitu. Tato škola mě mnohé naučila a spoustu věcí jsem zde také prožil. A proto je mi trochu smutno, že již odcházím. Myslí si, že tato škola má obrovský potenciál, a věřím, že i vy na chvíli zde strávené budete velmi rádi vzpomínat. Já už zde pomalu uzavírám svoji kapitolu života na Polygrafce a brzy začnu kapitolu novou. A proto mi již nezbyvá nic jiného, než popřát budoucím žákům této školy hodně štěstí.

S přáním mnoha úspěchů Ondra Spěvák

Čauky všichni čtenáři, strávila jsem zde na škole dlouhých, ale příjemných šest let. Odnáším si spousty vzpomínek a to hlavně z intru, poslední tři roky jsem trávila se skvělým kamarádem.

Uteklo to jako voda, ani jsem se nenadála a maturita je za rohem. Přeji vám, ať si to tady užijete stejně hodně jako já, a věřte tomu, uteče to!

Jiřa Valentová

Buďte zdraví, čtenáři, tak už nadešel čas předat vám vládu nad tímto blázcincem. Co bych tu mohla říct na rozloučenou... Bavte se a nedělejte zbytečné problémy. Slyšíte to pořád, ale opravdu ty roky utečou rychleji než si myslíte (pro někoho skvělá zpráva). Užívejte, dělejte blbosti, mějte se rádi a nekuřte na záchodech.

-Kejt-

Čau všichni! Jmenuji se Karolína a dožívám poslední ročník na této škole. Chci všem studentům popřát, aby na své cestě životem narazili na méně testů a více příjemných přestávek. A pedagogům přeji, aby měli více úspěšných testů a méně záhadně snědených pracovních listů domácí mazlíčkem.

Karolína Mendová

Ahoj všichni čtenáři, právě dokončuji čtyři roky studia na Polygrafce. A co víc k tomu říct než jen to, že to stálo za to a byla to fakt legrace. Samozřejmě to nebylo vždy jednoduché a dost často to bylo namáhavé a vyčerpávající. Poznal jsem zde ale skvělé lidi, za které jsem Polygrafce velmi vděčný. Určitě tady na to budu dlouho vzpomínat.

Matyáš Posselt

Milí čtenáři, užívejte si času stráveného tady na Polygrafce, dokud můžete. Nastane čas, který se blíží, a najednou budou vaše léta na škole pryč. Polygrafka zůstane v srdci napořád s těmi nejmilejšími vzpomínkami. Doufám, že po nás přijde taky taková třída, jako byla ta naše.

Štěpán Žďánský

Ptala se -ŠA-

Fotoreportáž z praktické maturitní zkoušky

Zkušenosti jsou k nezaplacení

Tour de Feminin: 23. 5.-26. 5. 2024

Jako regulovčik dopravy jsem se podílela na zajištění bezpečného průjezdu závodnic během cyklistického závodu Tour de Feminin. Měla jsem na starosti kontrolu a regulaci dopravy na určených úsecích trasy, abych zajistila plynulý a bezpečný průjezd cyklistek. Komunikovala jsem tak, aby byla zajištěna maximální bezpečnost pro závodnice, diváky i ostatní účastníky silničního provozu. Tato zkušenost mě naučila efektivní komunikaci, rychlému rozhodování, schopnosti pracovat pod tlakem a přežít den na plném slunci.

-Rambo-

Tři otázky pro třídu 3.A

Třetřákům, kteří právě končí a jdou k závěrečným zkouškám, jsem položila tři otázky.

1. Co mi daly (vzaly) roky na Polygrafce?
2. Jaké mám plány?
3. Co bych vzkázal/a našim čtenářům?

- 1 Tři roky na Polygrafce mi hodně daly i vzaly. Dost jsem se toho naučil, někdy mě to shodilo až na zem a jindy jsem se tady zase cítil nejlíp. Mám tu kámoše, se kterými to táhneme až doteď a ve většině situací si navzájem umíme pomoci. Proto to asi zvládáme. Zážitků bylo mnoho, ale určitě nikdo z nás nezapomene na turistický kurz (málem jsem umřel).
- 2 Přes prázdniny budu chillovat (*dát se do pohody, cítit klid, pozn. red.*) a chci se podívat někam do daleka. Plánuju uplatnit svůj obor a odejít někam do tiskárny, ale kdo ví.
- 3 Pokud chcete být frajer, tak pojd'te na Polygrafku. Je to tu láčes. (*pozn. red. pohoda, klid, fajn.*)

Danny Charvát

- 1 Polygrafka mi dala velmi užitečnou věc a to žít mezi lidmi které mám rád, jelikož jsem přešel na intrát. Naučil jsem se pracovat s lidmi, řešit konflikty a také se bavit s kamarádama, kteří mi můžou vydržet po zbytek života. Škola mi dala spoustu užitečných informací a znalostí, které využiju v oboru grafik, tak i v mém životě.

- 2 Jako student 3. ročníku učebního oboru už brzy končím a budu dělat závěrečky, na které se vůbec netěším, ale to je normální (takže mi přejte štěstí). Do budoucna určitě plánuji pokračovat v maturitním ročníku.
- 3 Čtenářům přeji hezké ráno, odpoledne nebo večer.

Adam Jarkovský

- 1 Roky na Polygrafce mi sice vzaly dětství, ale za to jsem se naučil spoustu nových věcí do budoucna a měl jsem možnost si najít nové přátele.
- 2 Mám v plánu si udělat ještě jeden obor na této škole a mít tak v životě více možností.
- 3 Čtenářům bych rád vzkázal nejen hodně štěstí na této škole, ale i v osobním životě. Dělejte to, co vás baví, a buďte hlavně sami sebou, protože to vás dělá šťastnými.

Marek Frolík

- 1 Tři roky na Polygrafce mi daly dobré kamarády, úžasnou přítelkyni a tolik se nebát vyjádřit svůj názor. Největší plus v naší třídě je, že problémy řešíme hned a v klidu. Jsem rád, že jsem se naučil něco, co mě opravdu baví, a ještě z toho mám spoustu zážitků.

- 2 Moje plány jsou, že zůstanu v oboru a odstěhuju se mimo město.
- 3 Jediné, co vám vzkázu, je, ať máte hezký den. Peace and love. A chod'te na Polygrafku.

Ondřej Luh

- 1 Na naší škole jsem strávila tři krásné roky a získala opravdu spoustu. Hodně jsem se toho naučila, získala nové kamarády, podporu učitelů, krásné zážitky, na které budu vzpomínat ještě dlouho, velké zkušenosti a především jsem zde našla sama sebe. A co mi škola vzala? Snad jen ten volný čas, který bych nejradši trávila kreslením nebo čtením knih, sledováním seriálů či flákáním se. Polygrafka mi rozhodně dala více než vzala, a já nelituji žádného roku stráveného na této škole, ráda jsem byla její součástí a pár let snad ještě budu.
- 2 Se vši upřímností se už momentálně vidím na dece v zahradě s knížkou v ruce. Ráda bych si o prázdninách odpočinula od všeho toho učení, kterého mám až po uši. Do budoucna bych si také ráda dodělala nástavbu na naší škole. A časem si snad i splním svůj největší sen - stát se ilustrátorkou knih.
- 3 Ráda bych vám všem drahým čtenářům vzkázala, abyste se nikdy nevzdávali. Mít totiž sny nebo nějaké cíle, ať už jsou sebevíc malé nebo velké, jednodušší nebo těžší, je důležité: Nikdy se nevzdávejte i přes názory druhých, protože to vy jednou budete výhercem. P. S. Učitelé nekousou, tak nekousejte ani vy.

Veronika Rejmanová

- 1 + Kamarády (Luh, Charvát, Ptaček).
+ Naučil jsem se chápat učitele.
+ Schopnosti na dílně.
+ Zážitky na této škole.
+ Že problém v naší třídě řešíme hned, aby nebyl problém.
+ Pan Macek je hodnější než v prváku.
– Ztratil jsem tři roky dětství.
– Myslím, že učitele by měli hodně řešit šikanu.
– Poslední rok nás jeden učitel z praxe docela shazoval.
- 2 Chci po škole poslat životopis do Grafobalu nebo Typosu, nebo někam do německé do firmy.
- 3 Nebud'te hloupí, uče se a nedělejte zbytečné problémy. Mějte respekt k učitelům.

Josef Zdražil

- 1 Tak co my daly roky na Polygrafce? Zejména asi spoustu kamarádů, hodně znalostí. A co my vzaly? No inu, to byly asi jen další tři roky života.
- 2 Tak v každém případě chci jít pracovat nejspíše do firmy STI, ale pokud by to nevyšlo, půjdu pracovat kamkoli.
- 3 Vyberte si tuto školu, protože si myslím, že tato škola vám má co nabídnout a učitelé jsou zde také velmi příjemní.

Petr Jonásek

- 1 Roky na Polygrafce mi daly mnoho zážitků, seznámil jsem se se spoustou nových lidí a naučil jsem se novým věcem. Sebrala mi některé představy.
- 2 Chci úspěšně udělat zkoušky a potom si najít práci.
- 3 Mějte pevné nervy, dělejte, co vás baví, a plňte si sny.

Antonín Hrňa

- 1 Polygrafka mi určitě dala nové přátele a na rozdíl od základky zcela normální učitele. Jsem rád, že jsem byl na turistáku, ale nechtěl bych to prožít znovu. Vzala mi sice svobodu, ale to je tak na všech školách.
- 2 Chci získat výuční list a také snad i maturitu. Co se týče toho, co chci dělat po škole, nemám vůbec tušení. Je to něco, o čem dlouho přemýšlím, ale stále si nejsem jist.
- 3 Doufám, že jste na této škole spokojeni stejně tak jako já.

Kuba Semelka

- 1 Dala mi úžasné rady do života třeba, že i v těch nejhorších chvílích nebudu sám, pokaždé se najde někdo, kdo pomůže. Tato škola mě naučila, že nikdo není blbej, jen to ze sebe dělá, stačí zapnout mozek a snažit se. Naučila mě také, že v životě nepotkám jen dobré lidi, budou tam i špatní, a proto je lepší se otočit a jít pryč, než se dohadovat. I grafiku mě naučila tato škola.
- 2 Abych pravdu řekl, je 27. května, devět večer a dnes jsem nad tím přemýšlel a sám nevím. Chtělo se mi brečet, že to tak rychle uplynulo a bolí mě to. Každý z nás má sen, ale nikdo nepřemýšlí nad tím, že jakmile se posuneme dál, sen se rozplyne v prach. Dnešní společnost nás nenechá posunout dál a rozvíjet se. Snad mluvím za všechny, když řeknu, že to je jako včera, co jsem nastoupil do prváku, a přitom už jsou to tři roky a vše se najednou tak mění. Chci mít firmu a úžasnou rodinu a obstarat jim úžasnou budoucnost a bezpečí, a abych byl co nejvíce s nimi.
- 3 Važte si této školy dokud jste studenti, užívejte si každý den a važte si učitelů, co jsou na této škole. Sám jsem měl ze spoustou z nich velké spory a lituji toho. Díky slečně Liškové jsem na této škole. Udělal jsem hloupost a slečna Lišková mě tu udržela, jsem jí stále dlužný. Pan Stojaník měl se mnou obrovskou trpělivost a měl mě moc rád a má, vždy mi pomohl a to samé paní Šabatová, pan Macek, paní Horáková a paní asistentka Ringelhánová, která mi také pomohla, držela nade mnou ochrannou ruku. Všichni mě brali takového, jaký jsem. Pan Liščák je vždy pozitivní a trpělivý a to samé pan Kvíz. Paní Bernardová se snaží co nejvíce naučit, abyste zvládli zkoušky, a také paní Sedláčková, paní Tomanová a pan Pallag. Tímto chci vzkázat učitelům ze školy a z praxí, že jim za vše děkuji a vážím si všeho, co pro mě udělali. A čtenářům vzkazuji, važte si všeho, co pro vás všichni učitelé dělají, snaží se vám jen pomoci. Jak se zachováte k nim, tak oni k vám, ale vždy vám pomohou, když budete na dně nebo v nouzi.

Jakub Svoboda

Ptala se -ŠA-

Rozhovor s hercem Miroslavem Etzlerem

O setkání s Miroslavem Etzlerem, který koncem února přijal pozvání k besedě s našimi žáky, jsme již psali v minulém čísle. Povídání se neslo v otevřeném a uvolněném duchu. Nebyla nouze o humorné situace a veselé historky, ale také (jak to v životě bývá) o vyprávění s vážnějším podtextem. Srdečnost a upřímnost se však nevytratily ani na vteřinu. Proto bychom vám rádi alespoň část této debaty zprostředkovali v následujícím rozhovoru.

■ Narodil jste se a vyrůstal v Ostravě. Jak na toto město vzpomínáte?

Jako na město velkých dobrodružství. Ostrava dnes a Ostrava tehdy, to jsou dvě úplně jiná města. Kdo neměl kuráž, nevycházel na ulici, protože Ostrava byla místo, kde se děti permanentně rvaly. Měl jsem docela silného o rok a půl staršího bráchu, tak jsem se za něj schovával, ale stejně nás vždycky zbili. Bylo to ale krásné, dobrodružné dětství. Tím, že se v Ostravě těží černé uhlí, tak tam byly haldy, na kterých se nádherně řádilo! S Ostravou mám spojenou takovou tradici, že kde je velká žízeň, tam se hodně pije. Nemyslím tím alkohol, ale to, že když není možnost se dostat třeba k dobré literatuře nebo hudbě, tak lidi po ní daleko víc prahnou. Proto v Ostravě vznikala celá řada zajímavých aktivit a profilovali se tam výborní muzikanti, jako byli třeba Věra Špinarová nebo Radek Pastrňák a Buty. V Ostravě bylo taky vynikající divadlo!

■ Jaký jste byl žák?

Není to zrovna pedagogické, ale byli jsme strašné děti. Měl jsem samé čtyřky a trojky z chování! Důležité ale je, aby ve spektru věcí, které se nabízejí, se mladí lidé zaměřili aspoň na jednu věc, kterou chtějí dělat. A to jsme našťastí i my s bráchou měli, a proto se nám pak podařilo objevit úspěch i z Ostravy, odkud to nebylo úplně jednoduché, jako to není úplně jednoduché z Rumburka a dalších měst. Důležitá je vůle a energie!

■ Kdysi jste nám vyprávěl historku o učiteli, který vám do výuky nosil chleba. Můžete ji připomenout?

Na gymnáziu jsme měli deskriptivní geometrii, kterou jsem vůbec nechápal. Učil nás ji profesor Cívín: bezvadný, starší chlap. Choval včeličky a ovce, což se na něm projevovalo. Miloval život, přírodu, lidi i svoje studenty. Po druhé hodině deskriptivní geometrie jsem mu řekl: „Pane profesore, já tomu vůbec nerozumím. Nechápu, jak se z trojúhelníku může stát elipsa.“ Vzal mě do kabinetu a řekl mi, že mi to vysvětlí: „Když uvidím, že to fakt nechápeš, tak uděláme nějakou dohodu.“ Po dvaceti minutách zjistil, že jsem nekultivovatelná půda, se kterou se ani velkým hnojením nedá dělat vůbec nic. Uzavřel se mnou dohodu, že mi na každou hodinu přinese chleba se šunkou, já nebudu rušit a na konci roku mi dá za čtyři, abych nepropadl. Na to jsem velmi rád přistoupil. Takhle to trvalo rok a půl. Jednou jsem chleba rozbalil, koukl si a zjistil jsem, že tam není šunka. Tak jsem se zeptal: „Pane profesore, kde je šunka?“ A pan profesor mi odpověděl: „Ještě mi namlat!“

■ Mohl byste zavzpomínat na své rodiče?

Tatínek byl doktor filosofie a neměl dobrý vztah s komunistickým režimem. Strašně toužil být hercem a amatérským hercem se stal. Byl velmi talentovaný a získal cenu za nejlepší herecký výkon na festivalu mezinárodního amatérského divadla v Monte

Carlu. Na filosofické fakultě dělal asistenta panu profesoru Janu Patočkovi, jednomu z nejvýznamnějších českých filosofů. Tatínek nás s bráchou naučil milovat divadlo a literaturu. Jako děti a jako teenageři jsme s bráchou nesnášeli, k čemu nás vedl. V sobotu jsme třeba jeli někam šedesát kilometrů za Ostravu do Beskyd, kde jsme měli podniknout velkou túru. A dnes díky tomu miluju přírodu a hory. Za všechno, co jsem tehdy neměl na svých rodičích rád, jim dneska děkuju. Maminka byla operní zpěvačka a oba byli úplně jiní, jako oheň a led. Maminka byla bohém a tatínek velmi racionální člověk.

■ Dovolte obligátní otázku.

Jaké byly vaše začátky u divadla?

Jako malý kluk jsem v divadle statoval. Ze začátku jsem hrál děti, pak zbrojnoše a podobně. A tam jsem si divadlo úplně zamiloval, protože jsem přišel na dvě věci. Ta první byla, že to není až tak náročná práce. Líbilo se mi mít práci, za kterou dostanu peníze a přitom se moc nepředřu. Druhá věc se týkala toho, že herci můžou osahávat holky, což se mi taky strašně líbilo. Takový byl můj dětský pohled na herectví.

Miroslav Etzler v naší jídelně ...

■ ***Jak se díváte na hereckou profesi dnes a existuje v herectví něco jako běžný den?***

Běžný den herec nemá. Buď jste člověk, který té práci moc nemá, nebo se stane, že každý den od rána do noci pracujete. Když jsem nastoupil do Národního divadla, seděl jsem v šatně s vynikajícím hercem Jiřím Adamírou, který je podle mě autorem nejlepší definice herectví, protože řekl: „Herectví je služební povolání, o kterém nemám žádné velké mínění.“ A měl svatou pravdu, protože já taky o herectví nemám žádné velké mínění. Na rozdíl třeba od grafika, který musí něco ovládat, je herectví spíš jenom o určité míře absence studu. U herectví je nejsložitější se otevřít, protože každý máme nějaké věci, které neradi přiznáváme. Neradi třeba přiznáváme, že se s někým držíme za ruku, že někoho rádu objímáme... V takovém případě to ironizujeme, nebo o tom vůbec nemluvíme. Herectví je o tom, že na tohle všechno zapomenete a prostě se otevřete.

■ ***Říká se, že záporné role jsou lákavější než ty kladné. Souhlasíte?***

Když je něco moc kladného, tak se to blbě hraje. Takový Mirek Dušín musí být za

... v naší učebně s grafiky ...

trest. Záporáci jsou strašně zajímaví. Měl jsem velmi dlouhé období, kdy jsem se zabýval příběhy masových a sériových vrahů, jako byl Jeffrey Dahmer a celá plejáda těchto strašidelných bestii. Říkal jsem si, co se v tom životě muselo stát? Dítě se narodí, pije mlíčko, potom vezme lopatičku a o pětadvacet let později jde zabít lidi... Co se muselo stát? A proto mě daleko víc zajímají lidi, kteří jsou na hraně společnosti. Člověk musí přijmout, že se provinil, že něco spáchal... Hrozná věc je, když jdete do popravčí cely. S tím už se nedá dělat vůbec nic. Všechno ostatní se dá ale bez jakýchkoliv diskusí řešit!

■ ***Jste milovníkem cestování?***

Ano, jsem velkým milovníkem cestování. Nikdy nejezdím do rezortů, protože to je nuda, je to zbytečně drahé a tu zemi nepoznáte. Cestuju tak, že mám malý batoh, jím na ulici, žiju mezi lidmi a tím poznávám nejen je, ale i jejich kulturu.

■ ***Svým hlasem doprovázíte dokumentární cyklus Modrá krev. Jak na tuto práci vzpomínáte?***

Vždycky mě zajímala česká šlechta. Nebýt české šlechty, tak mnohé naše architektonické památky vypadají ještě mnohem hůře, než vypadají. Šlechtici, kterým stát v restituci majetky vrátil, nejsou žádní miliardáři, jak si mnoho lidí myslí. Jsou to lidi, kteří nemají moc velké majetky, ale dávají dohromady sídla, kde žili jejich předci. Měl jsem obrovské štěstí, že jsem se díky Modré krvi s celou řadou těchto šlechticů potkal. Kdykoliv někdo přede mnou o šlechtě řekne něco špatného, jsem nepřítel. Ani jeden z nich to těm komunistům nevyčítal. Svůj osud přijali a jsou s ním srovnání.

■ ***Závěrem uvádíme několik inspirativních vět, které při besedě zazněly.***

Svět je dnes tak neuvěřitelně bohatý, že uspět na poli všeho nejde. Strašně obdivuji grafiku, které se věnujete. Záleží jenom na tom, s jakou vervou do toho půjdete. Najděte si něco svého, protože dnes je všechno

... a v našem ateliéru s rodinou.

stokrát složitější. Moje dětství a mládí bylo úplný muzikál proti tomu, co máte vy. Máte to strašně těžké. Ten náklad elektroniky, módy a všeho... Kašlete na to! Když uspějete v tom, co chcete dělat, tak to všechno budete mít. Mládí nese právo dělat chyby, i velké chyby, ale ze všeho je cesta. Nejhorší je si chyby nepřiznat nebo je tajit. To je to nejstrašnější, co můžete udělat, protože pak se v tom utopíte a budete smutní. Lepší je si vždycky najít nějaké přátele, kterým se můžete svěřit, a být otevření! Otevřenost vám v životě pomůže!

-fis-, přepis -Rambo-

Jen tak si povídat s Danuší Nerudovou

23. dubna zavítala na Polygrafku paní Danuše Nerudová, která s žáky debatovala o životě političky, Evropském parlamentu a také volbách, které se blíží. Nešlo o kampaň, ale o besedu, kterou moderoval pan Filip Stojaník a studentka Hanka Havlíková. Pokládali paní Nerudové řadu otázek, které připravili naši žáci. Prostor pro další dotazy naši žáci využili naplno. Musím přiznat, že mě velmi překvapili. Děkujeme Vojtovi Stodolovi, který k nám paní Nerudovou pozval, ale také všem, kteří besedu připravovali a vedli. Děkujeme Městské knihovně za poskytnutí sálu.

Jaké byly reakce žáků, co vzkazují paní Nerudové a jak se jim beseda líbila, posuďte sami.

- Bylo to super, jsem ráda, že jsem měla šanci vás poznat v reálném životě.
- Beseda mě velmi zaujala, byla velice poučná. Dost věcí jsem pochopila jinak a lépe. Jsem ráda za vysvětlení některých věcí.
- Beseda mě velice zaujala a velice se vydařila. Odpovědi paní Nerudové byly velmi dobře řečené a bylo vidět, že ví, o čem mluví. Bylo i dosti vidět, že si za tím stojí. V politice se moc nevyznám, ale díky paní Nerudové alespoň trochu vím, co a jak funguje.
- Beseda s paní Nerudovou se mi moc líbila a zaujala mě. Je to moudrá žena, která věděla, o čem mluví a stojí si za tím, čeho chce dosáhnout.
- Jsem ráda, že se někdo zajímá o naši generaci.
- Beseda se mi s vámi moc líbila a užila jsem si ji. Obdivuji vás v tom, co děláte.
- Všechno bylo příjemné a dávalo to smysl, ráda jsem vás poznala. Na vše jste odpověděla srozumitelně a dozvěděla jsem se věci, které jsem nevěděla.
- Z debaty mi přišla paní Nerudová jako milá, chytrá žena. Politiku nesleduji, ale tato beseda byla velmi příjemná.
- Chtěl bych poděkovat paní Nerudové za příjemnou besedu, díky které jsem si ujasnil nějaké věci a lépe je pochopil.
- Paní Nerudové moc děkuji. Tuto besedu jsem si velmi užil a doufám, že budu mít možnost se s vámi znovu setkat.
- Je dobré, že paní Nerudová odpovíděla na všechny kladené dotazy.
- Sympatická žena, líbil se mi její projev.
- Bylo to nad mé očekávání, bylo to moc příjemné, sympatická paní.

- Za debatu vám mnohokrát děkujeme. Byla pro nás přínosná a dala nám možnost nahlédnout do politického zákulisí v Česku i v Evropě.
- Já bych chtěla poděkovat za tuto příjemnou besedu, hlavně za vysvětlení pojmů, kterým jsem nerozuměla.
- Dnešní beseda od paní Nerudové byla zajímavá a měla i dobré názory.
- Beseda byla moc příjemná. Jsem rád, že jsem se toho tolik dozvěděl a že jsem to pochopil.
- Paní Nerudová je cílevědomá žena, která má velký potenciál. S některými názory, které říká, nesouhlasím a osobně bych jí nevolil. Každopádně přeji hodně štěstí v nadcházejících volbách do EP.
- Paní Nerudová je ve svém projevu úžasná. Má odpověď na všechno a i když ne vždy jsou otázky a lidé příjemní, reaguje klidně. Jako žena obecně má můj obdiv, že se rozhodla kandidovat na prezidentku a teď i do eurovoleb. V politice se neorientuju a ji též moc neznám, ale z dnešní besedy si na ni odnáším pozitivní názor. Moc dobře se mi to moderovalo.
- Váš projev se mi velice líbil, také oceňuji, že jste se za námi přijela podívat. Souhlasím s nějakými vašimi názory, s nějakými ne. Například, když jste řekla, že byste chtěla nechat volit občany od 16 let. Podle mě to není dobrý nápad. Většina lidí v tomto věku přece ještě nemá moc zkušeností s politikou a se světem. Podle mě by volební právo mělo zůstat na stejné věkové hranici, jako je teď, nebo o dva roky později.

- Beseda byla zajímavá, dobře vymyšlená na neutrální půdě. Některé části besedy byly opravdu zajímavé. Hlavně mladší generaci upřesnila nějaké pojmy. Bylo dobré, že nás nějak nemanipulovala, koho bychom měli volit.
- Dobrý den, neberte to nějak zle, se vším co jste říkala souhlasím, ovšem vůbec nemohu souhlasit, že by volby od 16 let mohl být dobrý nápad. Děti v tomto věku nemají žádné racionální uvažování, volily by pouze toho, kdo by jim připadal nějak vtipný. Nehledě, na to, že tak mladí se nechají ještě snadněji zmanipulovat.
- Osobně si myslím, že jdete správným směrem, a je hezké, že myslíte na budoucnost starších i mladších. I když během voleb jsem na vás neměla moc dobrý názor, tak poznat vás osobně a udělat si o vás obrázek poté, je určitě lepší. I když bych vás nevolila ani teď, myslím si, že pro budoucnost budete přínosnou osobou pro naši zem.
- Beseda se mi líbila, ale mrzelo mě, že jsem moc nevěděla. Líbilo se mi, že s námi mluvila jako se skoro dospělými a nepovyšovala se nad námi, a to je podle mého názoru velmi dobré.
- Super ženská jste! Strašně vás obdivuji za to, jak otevřeně komunikujete s lidmi na veřejnosti a jezdíte mimo Prahu, abyste viděla, jaké to je žít v jiných krajích. Hlavně, že cílíte na generaci Z, jelikož i my máme svoje názory. -ŠA-

AGENTURA PONDĚLÍ – beseda se třídou 1.S

Organizace s příznačným názvem Agentura Pondělí s naší školou spolupracuje již dlouhou dobu. Těto spolupráce si naše škola velmi váží a vždy se jedná o příjemné setkání pro obě strany. Do třídy 1.S dorazili zástupci klientů i zaměstnanců agentury ve čtvrtek 30. května 2024 a další setkání se třídou 1.A je naplánované na 18. 6. 2024. Žáci se již před besedou mohli z internetových stránek www.agenturapondeli.cz dozvědět základní informace o agentuře a její misi, proběhla také diskuze na téma „které skupiny lidí naše společnost přehlíží“ nebo „kdo si zaslouží být respektován“. Žáci se díky tomu mohli více nacítit na dané téma, které následně šlo mnohdy opravdu do hloubky. Děkujeme klientům a zaměstnancům agentury za jejich návštěvu a těšíme se na další setkání třeba v běžném životě.

Žákům jsem po besedě položila tři otázky:

Co tě zaujalo nebo překvapilo?

- Jak dokáží být chytří a jak to zvládají.
- Zaujaly mě příběhy klientů.
- Příběhy lidí.
- Stručný popis agentury + vyjadřování, život klientů a jejich příběh.
- Překvapilo mě jejich plynulé vyjadřování o jejich nelehkém životě. A vskutku jsou úplně stejní lidé, akorát s těžším způsobem života.
- Bylo hezký, že i lidi s postižením byli schopní v pohodě a s klidem o všem mluvit. A že i potom, co mají špatné zkušenosti s lidmi, tak to hezky zvládli.
- To že byli účastníci programu velmi otevření a přívětiví.
- Že jsou velice hodní a příjemní.
- Mládí paní Žanety.
- První beseda, co mě zajímala.
- Překvapilo mě, jak se lidé chovají k postiženým, ale s tím nic neuděláme.
- Nevím, celkové téma mi přijde zajímavé a důležité.
- Zaujaly mě životní příběhy všech zúčastněných, také neobjasně odpovídat na dotazy, které nebyly nejjednodušší.
- Nebáli se o tom mluvit.
- Že naše třída asi poprvé dávala pozor.
- Překvapilo mě, jak o svém postižení v klidu dokázali mluvit.
- Překvapilo mě, že třída byla v klidu a taky ty zkušební byty, nevěděla jsem, že něco takového je.
- Přístup těch lidí.
- To, jak se k nim lidi dokážou chovat, jenom protože jsou jiní.
- Líbilo se mi, jak o tom mluvili, a tak jsme se dozvěděli víc.

Co se ti na besedě líbilo nebo nelíbilo?

- Líbilo se mi všechno.
- Na besedě se mi líbilo, jak všichni mluvili o jiných tématech, jak každá z paní mluvila o něčem jiném. A nabídli nám také, že kdyby se něco dělo, že jim můžeme napsat na Instagramu a oni se nám pokusí pomoci a poradit.
- Líbil se mi projev lidí.
- Stručné vyjadřování + život klientů.
- Příjemný přístup zaměstnanců a kolegů, fajn lidi.
- Líbila se mi organizace besedy (každý se ptal, když potřeboval).
- Líbilo se mi, jak vyprávěli.
- Líbila se mi atmosféra.
- Líbily se mi všechny zajímavosti o životě paní Žanety, pana Petra a pana Marka.

- Bavili mě ti klienti, že se nám svěřili, sdělili jejich příběh, byli i vtipní.
- Chvillemi mi přišli příjemní a zajímaví, bavilo mě poslouchat jejich příběhy.
- Nemám nic, co se mi nelíbilo. Líbilo se mi, že dokázali mluvit o všem.
- Líbily se mi příběhy těch lidí, a že o tom dokázali otevřeně promluvit.
- Líbila se mi hloubka konverzace.
- Líbilo se mi, jak to prezentovali.
- Líbilo se mi, že se ti lidé snaží žít normálně a podle mě se jim to daří.
- Líbilo se mi, jak mluvili, a bavily mě příběhy z jejich života.

Jaký je podle vás život s jinakostí v dnešní společnosti?

- Těžký.
- Jiný než třeba v minulé době.
- Společnost se vždy bála jiných lidí, ale hlavně se bála je poznat. Je známo, že každý člověk se bojí nepoznaného, a hlavně kvůli tomu odsuzuje jiné, a bude odsuzovat do té doby, dokud sám nepřekoná své hranice. Podle mě je v pořádku být jiný a právě to na lidech obdivuju.
- Generace se zhoršila a lidi mají podle mě zbytečnou potřebu urážet a slovně napadat lidi s hendikepem.
- Mnohdy horší kvůli omezení, které mají, a jak bylo řečeno, nemohou za to. To jak jim rozdál život karty a oni se k tomu musí přizpůsobit.
- Teď si myslím, že je to lehčí než dřív.

- Záleží na rozsáhlosti „jinakosti“, ale myslím si, že v dnešní době to už není takový problém jako kdysi.
- Strašný, lidi v dnešní době jsou hrozně netolerantní a sebecentričtí.
- Musí to být velmi těžké, ale představuji si, že si na to zvyknou, jako na vše.
- Těžký.
- Život musí být pro ně těžký, ale i tak jsou velice milí.
- Život není asi nic moc, když se člověku s postižením posmívají.
- Blbý, hodně lidí jsou respektující, ale někteří mají potřebu se povyšovat nad nimi.
- Ostatní dělají, že vás nevidí. Může za to i dnešní zrychlená společnost, kdy se lidi snaží vypadat a být dokonalí, a tito lidé, kteří jsou jiní, jim to „kazí“.
- Věřím tomu, že je to teď lepší, ale furt je to špatné. Tvrdím já jakožto člověk, který byl celou základku šikanován. Celých 9 let a doteď si ze mě lidi dělají srandu, jen tak, protože můžou. Ať už slovně nebo i násilím.
- Přijde mi, že se o tom mluví víc než dříve a lidé to víc respektují.
- Těžký, protože si jich lidi moc nevšímají, a když ano, tak na ně pokřikují a smějí se jim.
- Řekla bych, že je o něco lehčí než dřív, díky těm různým organizacím. Ale stále dost těžký, protože bych řekla, že většina lidí dokáže člověka odsoudit, jen protože je jiný.
- Podle mě je to těžké, někteří nevědí jak se chovat.

Děkujeme za vaše odpovědi plné lidskosti. Nezapomeňme prosím, že každý si zaslouží být respektován, bez ohledu na to, co už má nebo nemá za sebou, jaký je nebo není, co už udělal nebo ještě neudělal. Právo být respektován si zaslouží malé dítě, člověk bez domova nebo bez práce, každý z nás. Respekt vlastně ani není potřeba si zasloužit nebo vysloužit. Ten prostě je.

A. Bartůňková

Ústní maturitní zkoušky byly letos velice úspěšné

7. května 2024

79. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ REPUBLIKY

Připomínáme si výročí konce 2. světové války
a osvobození naší vlasti od nacistů.
12.00 hod. – pietní akt na Městském hřbitově Rumburk

Naše Polygrafka se každoročně zúčastňuje pietního aktu k ukončení 2. světové války. Dne 7. května 2024 tomu nebylo jinak. Učitelé Z. Jamuláková a R. Liščák se spolu se třídou 2.S vydali na místní hřbitov, aby uctili padlé vojáky, kteří osvobozovali náš kraj. Před cestou bylo studentům řečeno, že nelze spojovat některé historické okamžiky s dnešní dobou, a že sovětské vojáky, kteří jsou pohřbeni na místním hřbitově mezi druhy ostatních národností, bojovali za naši svobodu. Na místě proběhl krátký proslov starosty města, zazpíval dětský sbor Tyršovské zvonky, položily se kytice k místu, kde stála čestná stráž v historických uniformách osvobozené polské armády, a zahrála státní hymna. Je s radostí sledovat, že o udržování historie se stará jak město, tak spolky, ale zároveň se myšlenka předává mladé generaci, jež při pietním aktu převažovala.

Roman Liščák

Třídy SOŠ mgp Rumburk ve školním roce 2023/2024

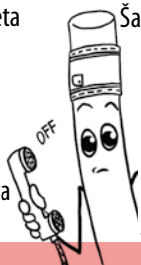
1.A / Mgr. PAVLÍNA HORÁKOVÁ

Barák Tomáš	Karlová Barbora
Dušek Matěj	Kostelka Václav
Festová Adéla	Knotková Martina
Fialová Julie	Krasnohstan Veronika
Frühaufová Dominika	Kříž Adam
Galík Pavel	Kuruc Štefan
Ganbaatar Amgalanbayar	Ločárek David
Honel Tomáš	Mihalíková Jiřina
Horák David	Moučka Jiří
Chrastilová Karin	Sekyra Matyáš
Jandová Zdeňka	Slabý František
Jiroušková Kristýna	Stodola Vojtěch
Ježková Adriana	Surmajová Libuše
Kadlec Štěpán	Šlégl Josef
Kalubová Hana	Zemanová Tereza

1.S / ANNA LIŠKOVÁ, DiS.

Adamčík Adam	Lacinová Veronika
Avramová Anežka	Luňáková Anna
Bílá Karolína	Marková Aneta
Dovolilová Šárka	Pavlíček Marek
Gelnarová Adéla	Pekárna Daniel
Hacmac Jakub Petr	Pernicová Mariana
Hatašová Karolína	Rasochová Viktorie
Hauser Karel Kryštof	Smržík Jakub
Hendrychová Aneta	Šafránková Markéta
Hrušková Eliška	Šimůnek Ondřej
Jakubcová Natali	Šustová Rozálie
Jansová Veronika	Švancara Jiří
Jiráňková Jana	Votípka Pavel
Klautzová Markéta	Zemanová Nela
Kříž Jakub	Zelinková Viktorie

2.A / Ing. LUCIE PŘIBYLOVÁ

Baloun Michal	Mištík Michal
Becker Daniel	Nedvěďová Kateřina
Bílková Denisa	Nováková Tereza
Buriánek Tíbor	Novotná Dana
Dittrich Nicolas	Paněnková Anna
Finkarová Kateřina	Pavlovič Tomáš
Fuksová Michaela	Plachý Martin
Ganbaatar Bolortuya	Pleticha Adam
Hanzalová Adéla	Procházka David
Horváth Filip	Rössler Patrik
Hronek Filip	Sliwak Matěj
Indrák Ladislav	Víková Veronika
Klaban Tobiáš	Vytlačil Josef
Kolář Oliver	Zimová Kamila
Krampera Jiří	

2.S / Ing. ROMAN SVOBODA

Baron Jan
 Beranová Kamila
 Drugová Barbora
 Focht Jiří
 Fučík Matěj
 Halamka Adam
 Havlíková Hana
 Jarolímková Kristýna
 Klieščík Josef
 Knopp Veronika
 Košíková Štěpánka
 Křikavová Vanessa
 Křížková Veronika
 Maxin Mikuláš
 Neumann Vojtěch
 Olbertová Daniela

Procházka Jan
 Procházková Natálie
 Průša Michal
 Pytlounová Johana
 Rektor Albert
 Salavová Kateřina
 Šébl Ladislav
 Šimůnková Karolína
 Venclová Natálie
 Veselý Vojtěch
 Vlčková Rozálie
 Urban Eric
 Zajíčková Julie
 Zita Jan
 Žihanská Zdeňka

3.A / Mgr. MARTIN MACEK

Borková Kristýna
 Frolík Marek
 Hönes Marek
 Hrňa Antonín
 Charvát Danny
 Jarkovský Adam
 Jonásek Petr
 Luh Ondřej

Ptáček Patrik
 Rejmanová Veronika
 Semelka Jakub
 Svoboda Jakub
 Vicány Samuel
 Voldřichová Blanka
 Zdražil Josef

3.P / Mgr. JIŘÍ STRÁNSKÝ

Hlaváčková Jana
 Jelínek Adam
 Jirousková Vanesa
 Kunstová Michaela
 Langrová Tereza
 Leber Ondřej
 Ohnesorge Tereza

Mihalíková Lucie
 Polanová Soňa
 Procházková Kamila
 Rigová Eliška
 Rysová Lucie
 Šetka Daniel
 Zemanová Nicol

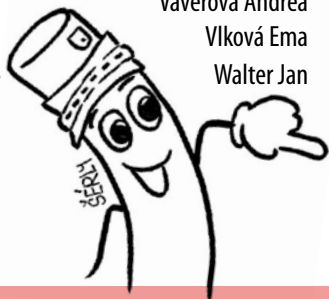

3.S / Mgr. FILIP STOJANÍK

Faltová Markéta
Farská Amélie
Havlíček Miroslav
Horák Matěj
Hrabal Eduard
Husár Edi
Janovský Michal
Krejza Tadeáš
Kroutilová Anna
Krupička Nicolas

Margalová Leona
Maštalířová Eliška
Sukdoláková Bára
Svoboda Jiří
Šnejd Martin
Štiková Nela
Tomančáková Anna
Vaverová Andrea
Vlková Ema
Walter Jan

4.S / Ing. ANDREA BARTŮŇKOVÁ

Danielová Viktorie Olívie
Drábek Martin
Dušková Aneta
Jonáš Václav
Karásek Vojtěch
Koňa Jaroslav
Král Marek
Louda Jakub Matěj
Lukáčová Tereza
Marková Eliška
Mendová Karolína

Pišová Tereza
Posselt Matyáš
Prágllová Lucie
Savka Jan
Spěvák Ondřej
Srbecká Martina
Uskokovič Vít
Valentová Jiřina
Vítová Kateřina
Zatloukal Tomáš
Žďánský Štěpán

4.S si pro nás připravila na pátek 26. 4. bezbatohový den, své školní potřeby žáci nesli v čemkoliv krom batohu, kabelky, tašky ... Fantazii se meze nekladly.

**NO BACKPACK DAY
26. 4.**

... a přišlo poslední zvonění pro třídu 4.S

Jaro ve studiu

DENÍK „normálního“ DÍTĚTE

Je strašný, jak jsou lidé kolem nás falešní.

Myslíte si, že máte vyhráno, že je vše úžasné, ale opak je pravdou.

Jediné, co bych si teď přál, by bylo objetí, pořádně silné, plné lásky.

Je mi zle z lidí kolem nás. Jediného, koho mám, je on, kluk, který je pro mnoho lidí obyčejný, ale pro mě je neobyčejný jako nikdo jiný před ním. Je tak zvláštní. Po několika měsících v baráku, který spolu sdílíme, si pořád nemohu moc zvyknout, jaký je. Má dost neřestí, ale také dost věcí, které mě na něm nehorázně moc přitahují. Je úžasný člověk. Jsem na něm závislý, reálně se moje nálada odvíjí jen od toho, jak se má on a jak se mu dnes daří. Ano, kdyby to někdo slyšel, asi si řekne, že jsem blázen, takto se na něho poutat. Ale co je komu do toho, je to náš život a my jsme spokojení. Nevím, co bych dělal, kdyby mě opustil, asi bych to všechno vzdal.

Po několika měsících jsem musel vyjít ven z baráku. Musel jsem nakoupit, protože nám už došly veškeré konzervy a jídlo, které jsme měli pro případ nouze ve sklepe. Doufám, že mám nakoupeno na dalších několik měsíců, protože ven do toho pekla už se nikdy nevrátím. Potkal jsem spoustu lidí, které jsem znal ze školy. Ptali se, co se stalo, proč že už nechodím do školy, ale ptali se s absolutním nezajmem v obličejích a to se kdysi tvářili jako dobří přátelé. Je mi z nich zle. Lidé, kteří vypadali jako nejlepší lidé pod sluncem a dobří přátelé, jsou nyní nepřátelé a protivníci, které absolutně nezajímá, jak se máte. Nezajímá je váš život a to je kdysi zajímavé. Je jim jedno vše ohledně vás, hlavní je, že si pak vyslechnete na oplátku vy je, i když oni vás neposlouchali celou dobu.

Potřeboval bych pauzu od světa. Chtěl bych odejít, ale ne umřít, prostě zmizet a objevit se na jiné planetě. Jen já a Chris. A to by bylo vše. Bylo by nám skvěle, nikdo by nás nezajímal a my zas nezajímali nikoho.

Jsem vyčerpaný z mojí vlastní existence. Ze zapisování si deníku. Z dýchání.

Ozvu se zase někdy, když na to budu mít sílu. Pac a pus. XOXO.

~kat~

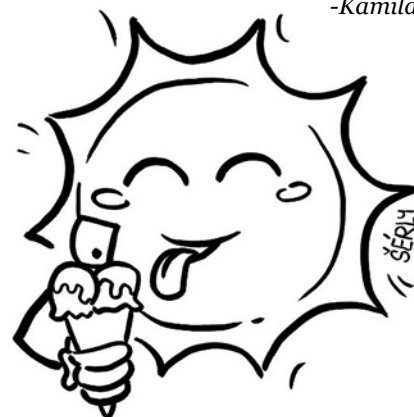

Voda mi rozumí

Ležím na zádech, voda mě nadnáší a můj zrak směřuje vzhůru k nebi. Přemýšlím nad tím, že když se přestanu snažit, najednou jsem daleko nad dnem. Voda mi rozumí skoro stejně jako knihy. Je příjemné, když mé končetiny ode mě nechají vše pomalu odplout a věci z mé hlavy se rozpustí ve vodě. Všichni ti nezvaní hosté tonou. Jediné, na co se soustředím, je dech. Tělo se postará o mysl a nenechá ji utopit se.

-Kamila-

NAVŠTÍVILI JSME DEN EVROPY NA GYMNÁZIUM RUMBURK

Řecké dobroty včetně známé tzatziki omáčky

Ve čtvrtek 9. května jsme se vydali na rumburské gymnázium. Den Evropy je akce místních třetáků, kterou připravují pro ostatní žáky ze své školy a zvou na ni také školy v okolí. Letos si pro nás připravili prezentaci států, které jsou členy Evropské unie, v roce loňském to byly státy, které o členství usilují. Postupně se tak mnoho desítek návštěvníků mohlo dozvědět informace a zajímavosti o Rumunsku, Řecku, Švédsku, Francii, Portugalsku, Nizozemí, Estonu, Polsku a Irsku. Děkujeme gymnáziu za pozvání, za vaši energii, kterou jste do projektu vložili, budeme se těšit zase někdy.

Andrea Bartůňková

Navlékání korálků
bavilo hlavně mužskou část naší skupiny

STUDENTSKÉ VOLBY do Evropského parlamentu

21. května proběhly na Polygrafce Studentské volby do Evropského parlamentu. Volební komisi pod dohledem paní učitelky Jamulákové tvořily Lucie Rysová, Nicol Zemanová a Eliška Rigová ze 3.P.

Hlasovalo celkem 108 žáků, z toho bylo 9 hlasů neplatných. S 22 hlasy zvítězila strana „LEPŠÍ ŽIVOT PRO LIDI - min. mzda 70.000 Kč, min. důchod 50.000 Kč, návrat cen energií na ceny z roku 2019, v obchodech zboží nejvyšší kvality za ceny dostupné pro každého, zrušení daně z nemovitostí, STOP válce“ (ano, opravdu má takto dlouhý název i s těmi typografickými chybami). Druhé místo patří hnutí ANO 2011 a třetí koalici „PŘÍSAHA a MOTORISTÉ“.

Studentské volby pořádá před každými skutečnými volbami organizace Jeden svět na školách, aby podpořil volební účast mladých lidí u těch skutečných voleb. Takže jděte volit, dobře si rozmyslete koho, ne dejte na plané sliby, jde o naši budoucnost. Děkuje všem za účast.

-Lucinky-

Možná přijde i pyšná princezna

Panská skála přezdívaná také jako Varhany je pozůstatkem čedičového návrší vyčnívajícího z náhorní plošiny mezi Kamenickým Šenovem a Práchní. Mnozí tuto přírodní památku poznají díky pohádce Pyšná princezna.

aneb fotíme v exteriéru

Návštěva z Rybniště

Dneska jsme se s prvňáčky a druháčky vypravili za knížkami..., ale nebyla to obyčejná výprava! Na rumburské Polygrafce jsme mohli vidět a zkusit si, jak knížka vzniká. Bylo nám tam moc hezky a odnesli jsme si spoustu zážitků i zkušeností!

MŠ a ZŠ Rybniště

Výlet na Jedlovou

Ve čtvrtek 16. května jsme vyrazili se studenty 2.S a 3.A na výlet vlakem z Rumburku do stanice Jedlová a pak pěšky na vrchol stejnojmenné hory. Celou cestu nás provázelo sluníčko, svěží vítr i dobrá nálada. Nahoře jsme vylezli na rozhlednu a z výšky 774 metrů nad mořem jsme mohli obdivovat část naší krásné zemičky. Panorámata byla úžasná. Poté následoval oběd, který už pro nás měl připravený pan Krejčí z restaurace na vrcholu Jedlové. Výborný, děkujeme. Po občerstvení si prolezlo pár dobrovolníků lanový park a už jsme mazali zpět na vlak. Krásně strávený nádherný den. Tak zase někdy na cestách.

Martin Macek

KRÁLOVSKÉ VINOHRADY POTŘETÍ aneb Jeli jsme na Jirku

Filipův nápad jet 25. dubna opět do Vinohradského divadla byl geniální. Jásali jsme, protože vybral hru Josefa Škvoreckého Danny Smiřický (Příběhy inženýra lidských duší). Velká scéna stojí za to. A tentokrát se jednalo o opravdový koncert. Proč jsme tolik jásali a těšili se? Samozřejmě máme tvorbu Josefa Škvoreckého velmi rádi, dobře známe postavu Dannyho Smiřického a vidět ho na scéně čtyřikrát v různých obdobích a v různém věku bylo velice lákavé. Spatřit ještě k tomu na scéně Jirku Maryška, našeho bývalého studenta, bylo vzrušující.

A tak jsme s Dannym sledovali dobu okupace a poválečný vývoj, kdy se k moci dostali komunisté a využili všeho k uchopení moci. Až nám stydla krev v žilách. Čeho všeho jsou lidé schopni! Zrada, kolaborace, zrůdnost a surovost. Jak lehce se dají lidi zmanipulovat! Jak se mnozí nemusí manipulovat, protože jsou ztělesněné zlo. Přesto byli, jsou a budou tací, kteří neustoupí a stojí rovně na straně práva a svobody jako Danny, zpočátku zamilovaný dospívající mladík, který vyzraje v pevného a charakterního muže.

Divadlo bylo tak autentické! Na scéně stála živá kapela (Red Music Václava Marka a jeho Blue Star) a na nástroje hráli a zpívali též mnozí herci. Víme, že Danny miloval džez! Hudba tu má své místo. Musím vyzdvihnout též taneční složku, kostýmy nebo pohybové umění. Bylo to strhující, živé a ohromující. Napočítali jsme v jednu chvíli kolem třiceti herců na jevišti.

Jednu z rolí hrál již zmiňovaný Jiří Maryško, bývalý absolvent Polygrafky. Hrál

roli estébáka Uhra, shoda jmen s naším bývalým panem ředitelem je čistě náhodná. Přesto jsme se tím náramně velmi bavili a úplně nejvíce pan Petr Kostka a paní Carmen Mayerová, kterým našeho bývalého pana ředitele, ale také kamaráda a rozhodně ne estébáka Jirka Maryška představil. Petr Kostka hrál postavy dvě, Jaroslava Seiferta a Pátera Huňáka. Paní Carmen Mayerová hrála také postavy dvě, Marii Majerovou a Jiřinu Švorcovou. S manželi Kostkovými jsme si trochu popovídali, klobouk dolů, jak dobře vypadají, protože v pozdních večerních hodinách po tříhodinovém představení byli usměvaví a velmi milí. Působili tak svěže. A Jirka Maryško se s námi vřele objal a vzal nás všechny včetně žáků do hospůdky U Vávrů, kde hrála džezová kapela. Kouzelná atmosféra noční Prahy.

Byl tak rád, že jsme přijeli. A tak jsme brebentili a Jirka za nás všechny (žáky nevyjímaje) zaplatil útratu, za což mu moc děkujeme.

Domů jsme přijeli kolem druhé ráno, takže alou na kutě! Druhý den bývají galeje. Jsme to ale blázni. Děkujeme ti, Filipe! A je moc dobře, že to s námi zažívají i naši žáci.

P. S. Jirkovi jsme přivezli státní znak z dob komunistických (lev s pěticípou hvězdou), který ležel mezi veteši v kotelně naší školy. A Jirka si jím prý přizdobí scénu v Audienci, kde hraje sládky. Polygrafka je slavná, státní znak z kotelny bude hrát v Audienci! To jsou věci.

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

SOVÍ DŮM

Soví dům byl animovaný seriál vysílaný od roku 2020 a pokračoval po dobu tří let. Nakonec měl tři sezóny, poslední obsahovala pouhé tři epizody, každá o délce tak jedné hodiny.

Navzdory této krátké délce si výkonná producentka Dana Terrace dokázala nabrat miliony fanoušků po celém světě díky bohatému příběhu a dobře napsaným postavám. Ani nemluvě o práci animátorů a dabérů, kteří spolupracovali na tomto díle. Někdo si možná může pomyslet, že animované seriály jsou určené jen pro děti. Já však nesouhlasím a Dana Terrace očividně také ne, jelikož *Soví dům* nabízí témata jak pro malé diváky, tak i pro ty velké, s úctou i důstojností k vážnosti různých životních problémů.

Ale o čem *Soví dům* vlastně je?

Luz Noceda je čtrnáctiletá dívka s velkou představivostí a ještě větším problémem zapadat mezi ostatní jejího věku. Je velký fanatik knižní postavy dobré čarodějky Azury. Opravdu touží se také stát čarodějkou a tudíž má neustálé problémy ve škole kvůli svým kreativním vyjadřovacím způsobům. Je dost možné, že by se jí žáci začali posmívat. Proto se její matka rozhodne ji poslat přes léto na tábor.

Avšak když Luz nechá samotnou na autobusové zastávce, Luz zjistí, že její kniha o Azuře byla ukradena malou hnědou sovič-

kou. Když se za ní vydá, aby získala svou knihu zpět, je zavedena skrze dveře do zastaralého domu. Ale v domě se neocitne, naopak se ocitne v úplně jiném světě. Dalo by se říct, naprosto kouzelném, ačkoliv také i velice znepokojujícím změnám tradičních pohádek.

Tam se seznámí s hledanou čarodějkou Edou a jejím chlupatým démonem Králem. Následně se s nimi Luz dostane do velkých problémů a zjistí, že je Eda hledaná neoprávněně kvůli použití takzvané „divoké“ magie. Rozhodne se s nimi přes léto zůstat v říši Vroucích ostrovů a naučit se být čarodějkou i přesto, že lidé se očividně magii naučit neumí.

Mezitím se přes její pobyt dějí i jiné, zlověstné věci, daleko větší, než je ona sama. Dokáže je Luz zastavit společně s nově nalezenými přáteli, možná i láskou? Nebo tento kouzelný svět podlehne moci tajemného císaře Belose?

Osobně se mi seriál zamlouvá ze všech nejvíce. Proto jsem se rozhodla o něm napsat recenzi s nadějí jej rozšířit dál po světě. Doufám, že ti zaujatí mým shrnutím si najdou čas ho zhlédnout celý.

-Elizabeth-

TRAVELBEAT

aneb dodávkou přes irácký Kurdistan

Mladý manželský pár Jindra Dubská Caháková a Daniel Dubský si pořídili dodávku a cestují od Střední Ameriky až po šest zemí té Jižní.

V rumburské kavárně Bohemian Coffee House proběhla přednáška těchto dvou dobrodruhů, tématem byl Střední východ a Kavkaz. Jejich cesta proběhla přes Turecko, irácký Kurdistan, Írán, Arménii, Ázerbájdžán, Gruzii, zpět do Turecka a přes Balkán domů. Řekla bych, že to zní jako jedna velká výzva, která se protáhla na 234 dní a 25 894,5 km. Docela dálka, že?

Celou svou přednášku vedli zajímavě a poutavě vyprávěli své zážitky z cest. Dějí se jak ty dobré, tak i ty ne úplně úsměvné. Mluví-li třeba o setkání s místními, boření stereotypů o kultuře a potencionálním nebezpečí. Například v Kurdistanu pomáhají dodržovat bezpečnost tzv. Check Pointy. U nich stojí hlídky a ne vždy vás pustí tam, kam potřebujete, z důvodu působení vojáků z řad pešmergů (kurdské ozbrojené milice, pozn. red.).

Utkvěla mi v paměti zmínka o muzeu genocidy ve městě Sleman. Mnohdy si ani neuvědomujeme, jaké štěstí máme, že se na našem území nebojuje. Spousta krajiny je i doteď zaminována a vstup do hor či přírody je nebezpečný i se znalým průvodcem. Dále bych podotkla něco ke Gruzii, jelikož je známá díky úžasné kuchyni. Šašliky, plněné pečivo, víno,... Také setkání s místní-

mi obyvateli a skalní města stojí za to. Je také plná pěkných kostelů, klášterů a katedrál, jako je třeba hned celý komplex kostelů Gelati zapsaný na seznamu UNESCO. Jelikož jsem také milovnice cestování, ať už letecky, autem, na kolech nebo pěšky, byla pro mne celá beseda velice přínosná a ten malý sen vzađu v hlavě o pořízení dodávky podpořila a já věřím, že jednou na to přijde správný čas a budu poznávat nedotčenou krajinu a nové kultury. Mít velké sny není vůbec špatné, naopak. Začnete jim věřit více, když vidíte, že to jde. Tímto článkem děkuji Jindřišce a Danielovi a přeji mnoho šťastných kilometrů a spousty zážitků.

Pro zakončení tohoto článku jsem vybrala citáty dva a to: „Jedna z nejlepších věcí na cestování je zjištění, jak mnoho dobrých, milých lidí tam venku je.“

EDITH WHARTON

„Pokud chcete cestovat daleko, cestujte na-lehko. Nechte doma veškerou závist, sobeckost a obavy.“

-Lucy-

UKU LÍBÁM

„OSMAOSMDESÁT PLUS JEDNA“.

Takový název nesla výstava Jana Saudka, která proběhla ve středu 24. dubna 2024 v teplickém Zahradním domě.

A kdo vlastně Jan Saudek je? Jan Saudek se narodil 13. května 1935 v Praze. Studoval grafickou školu a od roku 1950 pracoval jako produkční fotograf v tiskárnách, poté začal kreslit. Když dostal svůj první fotoaparát Kodak Beau Brownie, začal fotografovat. Z počátku sebe, poté se věnoval zachycení mateřství a otcovství. Tvorba Jana

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Saudka představuje techniku analogové fotografie, tvoří je řemeslným vyvoláním v temné komoře. Pro finální dotvoření atmosféry svých děl využívá techniku ručního kolorování originálních negativů. V 80. letech jeho tvorbě dominuje „zed“. Jeho díla jsou erotičtější a provokativnější. Vyjadřují vztahy mezi mužem a ženou, a to jak lásku a přitažlivost, tak i nenávist až agresivitu. Námětem jeho fotografií jsou mladé dívky, dospělé krásné ženy, i obtlouštělé starší dámy. Dalším jeho oblíbeným motivem je „otevřené okno“ a před ním žena, muž či milenci v různých situacích. Jan není pouze fotograf, ale i malíř, jeho malby jsou většinou inspirovány jeho fotografiemi. Dílo Jana Saudka je kontroverzní, provokativní a bez přetvářky obsahuje řadu sdělení a snad také oslavu lidství. To, že dýcháme, vidíme, slyšíme, dotýkáme se, cítíme,...

Celá teplická výstava pro mne byla velkým zážitkem, osobní setkání s Janem a jeho ženou Pavlínou, potřesení rukou a seznámení se s nimi je nezapomenutelné. Zahradní dům byl skvělou volbou a fotografie s obrazy zde dokonale vynikaly. Doufám, že to nebyla poslední výstava Jana Saudka, na kterou jsem zavítala. Jeho práci obdivuji, vyvolává ve mně mě reálné pocity o životě a lidském bytí. Jako hlavní dílo, kte-

ré vyobrazuje Janův život, doporučuji filmový dokument V pekle svých vášní, ráj v nedohlednu a nebo film s Karlem Rodenem v hlavní roli Fotograf.

Jak je u mne zvykem, článek zakončím citátem, slovy Jana Saudka: „Co opravdu dělám, jsou portréty duše.“ „Ruku líbám, Lucie.“

~Lucy~

Pozvánka na balet

Již desátým rokem navštěvuji Základní uměleckou školu baletu v Neštěmicích.

V minulém čísle Bezevšeho jsem psala o našem baletním vystoupení v Severočeském divadle opery a baletu v Ústí nad Labem, téma bylo deník Anne Frankové.

Dne 1. 6. na Den dětí nás čeká další představení. Celé toto představení se jmenuje Baletní koncert aneb TROCHU JINAK.

Má role v první polovině představení je anděl. Bereme to s humorem vzhledem k tématu předešlého vystoupení. V druhé polovině jsem loupežník.

Na představení se podílí mnoho umělců. Samotná naše paní profesorka Dagmar Veselinovičová je bývalá primabalerína, která odehrála nemálo hlavních rolí v několika různých představeních. Několik let s námi tancuje i ruský tanečník, pedagog a sólista Vladimír Goncharov.

Budu ráda, když se někteří z vás přijdou na nás do divadla podívat.

~Kat~

Všechny báječné věci

Dne 18. března jsem s mamkou navštívila městské divadlo ve Varnsdorfu. Byli jsme na divadelní hře britského dramatika Duncana Macmillana „Všechny báječné věci“. Příběh je monodrama, což znamená, že v celém představení hraje jen jeden herec. V tomto případě to byl Richard Krajčo. Richarda Krajča můžete znát z kapely Kryštof.

Hra je také interaktivní, přičemž diváci jsou někdy vyzváni, aby se zapojili a přispěli svými vlastními „báječnými věcmi“ nebo se stali součástí příběhu.

Příběh vypráví o člověku, který od dětství sestavuje seznam všech báječných věcí, díky kterým stojí za to žít. Seznam začíná, když je hlavní postava ještě dítětem, reakcí na matčinu první pokus o sebevraždu.

Seznam zahrnuje jednoduché, radostné okamžiky a věci, jako jsou například:

1. Zmrzlina
2. Vodní hrátky
3. Dlouhé koupele
4. Když ti někdo řekne, že tě má rád

Jak hlavní postava roste, seznam se rozrůstá a stává se z něj součást jejího života. Monodrama prozkoumává témata duševního zdraví, lásky, ztráty a důležitosti nalézání radosti v malých věcech života.

Celkově jde o hluboce dojemné a zároveň nadějeplné představení, které se dotýká důležitých témat a inspiruje k tomu, aby si lidé více vážili malých radostí v každodenním životě.

Divadelní představení se mi osobně opravdu líbilo, bylo to jedno z nejlepších představení, na kterém jsem byla. Po skončení jsem ještě v zákulisí navštívila samotného pana Richarda Krajča.

O tomto článku jsem mu řekla, chce ho poslat, a proto ho tedy tímto zdravím a moc děkuji.

Hana Havlíková

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Úvaha k filozofii

Ve čtvrtek 2. května 2024 v rumburské čajovně Na Kopečku proběhla přednáška k 300 letům od narození německého filozofa Immanuela Kanta Hvězdné nebe a mravní zákon. Zmiňuji ji zde, protože má velký podíl na vzniku mé úvahy do občanské nauky. Přednášel historik, teolog a rumburský evangelický farář Richard F. Vlasák.

„Nic není ani krásné, ani ošklivé, ani spravedlivé, ani nespravedlivé.“

Pyrrhón z Élidy

Kdo určuje, co je krásné, co ošklivé a podobné? Je sama spravedlnost vždy krásná a sama krása vždy spravedlivá? I z člověka, kterého někdo nazval krásným, se může stát vrah. Ale nazval by tentýž člověk vraha krásným? Podle mě i vrazi jsou svým způsobem oběťmi, často v dětství, nebo jen oběťmi své vlastní mysli.

Nic není ani krásné, ani ošklivé, ani spravedlivé, ani nespravedlivé, ani dobré, ani špatné, ani světlé, ani tmavé. Vše je koloběh, vše je proměnné a život, život je koloběh plný proměnlivosti. Kde je stín, tam může dopadnout paprsek světla, a kde je světlo, tam lze prostor jednoduše zastínit. Svět okolo nás je plný něhy a bolesti, lásky a prázdnoty, potěšení a zklamání, radosti a smutku, naděje a bezmoci, smíchu, plný dalších antagonismů. Něco z toho jen pluje okolo nás a někdy i skrze nás, ať už v nás tento vjem něco zanechá, či nikoliv. Něčeho jiného si pouze letmo všimneme nebo se nás jen lehce dotkne. Ale jiného jsme si naopak plně vědomi a jsme tím celí prorostlí. Avšak je to tu všechno mezi námi. Záleží pouze na našem vědomí, zda si toho povšimne, a na našich smyslech, zda to budou jakkoliv dál posuzovat.

Podle skeptiků moudrému člověku nezbyvá nic jiného, než se ve všem zdržet úsudku a nepodlehnout prvnímu dojmu, řecky epoché, jelikož jediné tak může dosáhnout vnitřního klidu, řecky ataraxie. Což mě mimochodem přivádí k otázce, jestli název pro lék Atarax (v psychiatrii běžně používané anxiolytikum), má něco společného s pojmem ataraxie.

Snadněji by se mě zamyšlení vedlo pomocí gestikulace, ale mám jen papír, a tak musím improvizovat. Zkusme tedy použít vizualizaci. Na jedné straně, řekněme nalevo, je krása a spravedlnost. Dále tam spolu s nimi stojí dobro a všechny další možné aspekty, které považujeme za kladné. Slunce, vlídnost, láska, smích, štěstí, pokora, úspěch..., ale může to být opravdu cokoliv. Záporné pojmy stojí mračící se naproti nim, napravo od nás. Nespravedlnost, zlo, podlost, lež, žárlivost, utrpení, chlad, bezmoc, smrt a mnoho dalšího, co vnímáme jako záporné. Je důležité si uvědomit, že něco, co my vnímáme jako kladné nebo záporné, někdo jiný může vnímat opačně, tudíž tato vizualizace není o žádné obecné klasifikaci, nýbrž o sugesci, subjektivní zkušenosti.

Ted', když máme rozdělené naše vjemy, se kterými se setkáváme při každodenních situacích, na kladné a záporné, zkusme si je představit ve škále. Tuto škálu pojmenujme bodem A. Přidejme do černobílé odstíny šedi a pozorujme, co se bude dít. Možná si uvědomíme, že někdy se míra dobra a zla mění v závislosti na dané situaci. Uvedu zde příklad německého filozofa Immanuela Kanta a jeho kategorického imperativu, který mě zároveň dovedl k této myšlence. Nyní si za škálou A složenou z počtů a vjemů, směrem dál od nás, představme škálu B, na které je objektivní realita. Různé životní situace, předměty, osoby... a právě ty v různých závislostech na sobě probouzejí vjemy, které obsahuje škála A. Tato vizualizace nám může pomoci pochopit, že škála B je naprosto neutrální, a když si uvědomíme, kde stojíme my, můžeme vidět spojitost mezi námi a škálou A. Škála A totiž neexistuje před námi, ale v nás.

Podle Pyrrhóna nic o povaze věci nevíme, protože jejich povaha je neurčitá a neurčitelná. Vnímáme pouze to, jak se nám věci jeví, ne jaká je jejich pravá podstata.

-Kamila-

Hannah, příběh herečky

Milá paní Frejková, mnohokrát Vám děkujeme, že jste nás s Filipem Stojaníkem pozvala do děčínského divadla na inscenaci Invisible I. nazvanou Hannah (součást trilogie o ženách – umělkyních). Vůbec bych si nebyla všimla, že hrajete tak blízko, a už vůbec bych neplánovala v pátek děčínské divadlo.

Tak malý prostor jsem nečekala, byla jste tak blízko. Přestože jsem viděla sestřih o této hře, obsah jsem znala, nečekala jsem, jak mocně na mě zapůsobíte, jak autentická budete a že budu celou hru dojatá. Dala jste nám všem celé svoje srdce. Naprosto jasně jste nám otevřela své soukromí, klobouk dolů. Smekám před Vaším hereckým uměním, hrajete tak přirozeně, předáváte toho tolik. Smekám před odvahou prožívat opakovaně na jevišti to, co Vás v jádru velmi trápilo, s čím jste se dlouhá léta vyrovnávala. Poprava Vašeho tatínka v 50. letech a následný postoj Vaší maminky Vám v dospělosti vzaly mnohé, nemluvě o traumatu dítěte, jímž jste v době smrti otce byla. O divných kořenech jste nám tady na Polygrafce před lety vyprávěla. Když se z amplionu ozýval Urválkův hlas (český komunistický prokurátor), uvědomila jsem si, jak je důležité odhalovat zlo, které cloumá životy a stále se někde bere, a ukazovat na něj.

Dočetla jsem se, že tanečnici Markétu Jandovou, která představovala Vaše druhé já, přizvala režisérka paní Miřenka Čechová. Zaujala mě nesmírně nejen pohybem, ale

také mimikou. Její výraz byl neskutečný, byla tak jemná, krásná, vzdorovitá, radostná i smutná. Obě Hannah byly překrásné.

Musím ještě podoknout, že jste mě někdy krát rozesmála. A o tom je skutečný život, denně máme pláč a smích v jednom ranku. I v tomto je tato hra autentická. A nápad s těstem a pečenými koláčky je geniální.

Děkuji, že jsme u toho mohli být nejen s Filipem Stojaníkem, ale i se dvěma žáky! Byl to hezký závěr týdne. Vaše milé objetí a popovídání k tomu bylo třešničkou na dortu. Děkuje.

-ŠA-

Bezevšeho na Rhodosu

POLYGRAFKA INLINE

ZAČÍNÁME 2. 5. 2024.

A POTÉ KAŽDÝ ČTVRTEK

15.00 - 17.00

INLINE BRUSLE

FLORBAL

SÁLOVKA

ČAS / annie

Občas se jen tak zastavím,
po okolí se rozhlížím.
Proč ale nic necítím?
Kdy špetku života zachytím?

Kde jsou časy barevného světa,
kde celé okolí vzkvétá.
Ty časy mi s tebou utekly,
nezasloužím si, aby se vrátily.

PERLIČKY

Dnes přinášíme pouze dvě, ale stojí za to:

Rozdíl mezi mzdou a platem?

Mzdu pobíráme, plat dostáváme.

Kdo je to fyzická osoba?

Každý, který je svéprávný a může se
hýbat.

ÚTĚK, NEBO NE? / annie

Prosím tě, věř mi,
když ti říkám, že ti nechci ublížit.
Radši bych se umlátila kameny,
aby měla tvoje duše klid.

Zažila jsem si hodně bolesti,
ale tohle je poprvé,
kdy útěk nepatří mezi možnosti.

STREETBALL

Ve středu 29. května se Polygrafka zúčastnila turnaje ve streetballu. Hrál se ve Varnsdorfu ve sportovní hale. Kluci ze 3.A se rvali jako lvi, pan Jiří Otáhal je velmi chválil. Sice se nedostali do finále, ale uteklo jim o vlasek. Ondro, Patriku, Pepo a Danny, děkujeme. Frázi, že je důležité se zúčastnit, nikoliv zvítězit, neberu jako klišé. Kdybyste nejeli, kdo potom? To bych musela asi já a to byste nechtěli.

-ŠA-

FLORBAL

15. dubna 2024 jsme se zúčastnili turnaje středních škol ve Varnsdorfu. Přes veškerou snahu jsme letos skončili již v základní skupině. Kluci hráli dobře, ale soupeři lépe. (Tři prohry s výsledky: 1:2, 0:1, 0:1)

Naši školu reprezentovali: Patrik Ptáček, Ondřej Luh, Josef Zdražil, Dany Charvát, Jakub Svoboda, Jan Walter, Miroslav Havlíček, Martin Drábek, Kryštof Hauser a Jakub Hacman. Soupeři byli: Gymnázium Rumburk, Gymnázium Varnsdorf, Gymnázium Česká Kamenice, Průmyslová škola Děčín, Průmyslová škola Varnsdorf, Obchodní akademie Děčín a Střední škola Libverda Děčín.

Martin Macek

MALÁ KOPANÁ

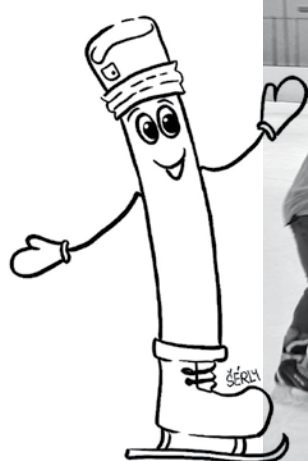
15. května 2024 jsme se zúčastnili turnaje, který je součástí Letních sportovních her mládeže ve Varnsdorfu.

Soutěžilo devět středních škol z výběžku. Naši obsadili po dobrém výkonu 8. místo. Kluci se snažili, ale soupeři byli o fous lepší. Také se nám zranil Jirka Švancara a to už jsme byli opravdu oslabeni. Skórovali: Jan Walter, Jirka Švancara a Adam Adamčík. Celý tým dřel a bojoval, co to šlo, i když to někdy skřípalo. Moc všechny chválím za snahu a dobrou reprezentaci školy.

Martin Macek

Turnaj rumburských škol v rybničním hokeji

12. BŘEZNA 2024 KARNEVAL NA LEDĚ I S KARDINÁLEM!

Fotoreportáž z turistického kurzu přineseme v dalším čísle Bezevšeho.

DRHLENY 2024

Krásné prázdniny plné nevšedních zážitků, prozářené sluníčkem, s občasným osvěžujícím deštěm, mnoho krásných setkání a především hodně odpočinku. Nezapomeňte se vyfotit s naším časopisem, autor nejoriginálnější fotky dostane čokoládu.

Léto, budiž pochváleno! Redakce

BEZEVŠEH 13

■ **Vydává a tiskne:** SOŠ mediální grafiky a polygrafie Rumburk v nákladu 400 kusů. ■ **Redakční rada:** Mgr. I. Šabatová (ŠA), Mgr. Bc. J. Uher, Mgr. F. Stojaník (fis), Bc. L. Obergruberová (lo), I. Šabata (iša), Ing. A. Bartůňková, Ing. L. Příbylová (Lucinky), K. Procházková (Kamila), E. Rigová (Rambo), E. Vlková (emm), A. Kroutilová (annie), M. Průša (Miško), E. Maštaliřová (Elisabeth), K. Salavová (Kat), B. Drugová (perkinsmors), L. Mihalíková (Lucy), A. Avramová (Anežka), J. Šlégl. ■ **Externí spolupráce - Kresby:** Š. Makovská (Šerly) ■ **Fotografie:** studio ■ **Webové stránky:** R. Liščák ■ **Technické a grafické zpracování:** I. Šabata